

ajánlat nem terjeszkedik ki az egész munkásságra és a felajánlott 8-10 százalékos béremelés sem felel meg a munkásság kívánalmainak.

A miniszterelnökhelyettes figyelmeztette a munkásság képviselőit, hogy a sztrájk folytatása nemcsak a munkásságra, hanem az üzemekre is rendkívül káros következményekkel járhat, mire a munkások kijelentették, hogy a javaslatot a bizalmi testület elé terjesztik.

és végeredményben a bizalmi testület fog dönteni, azt azonban nem garantálhatják, hogy azt a bizalmi testület el is fogja fogadni.

Vass József annak konstataálásával, hogy az *ankét eredménytelenül végződött*, a tárgyalásokat befejezettnek nyilvánította és egyúttal kijelentette, hogy továbbra is hajlandó az intervencióra a békés megegyezés érdekében.

Ma reggel óta egyébként ismét sztrájkolnak a Ganz-művek és az Egyesült Izzó munkásai.

Köln városa finanszírozza Könnecke repülését.

Köln, augusztus 18. Könnecke oceáni repülésének eddig nagy akadálya volt, hogy pénzügyileg nincs kellőképpen biztosítva, a repülőgép nagy biztosítási díjára nem telik és magának a pilótának életbiztosítását sem lehet pénzügyi miatt megkötni. Most Köln városa a legközelebbi kiállítással kapcsolatosan pénzügyi bázist teremtett Könnecke vállalkozásának. Felajánlotta, hogy *átveszi az anyagi ügyek rendezését*, de ellenszolgáltatásként az oceáni repülést szolgáltatába kell állítani a kölni nemzetközi sajtókiállítás propagandájának. A nemzetközi kiállítás 1929-ben lesz és Köln városa Könnecke amerikai repülését ennek a kiállításnak propagálására akarja felhasználni.

Ennek megfelelően szó van arról, hogy repülőgépét, amely a *Germania* nevet viseli,

valószínűleg át fogják keresztelni *Presse* névre, azonban az is lehetséges, hogy a *Germania* név megmarad és a repülőgépre zászlót fognak tűzni, amelyre a kölni nemzetközi sajtókiállítás címét fogják ráfesteni. Hogy mennyi pénz szükséges az oceáni repüléshez, arról most tárgyal a város, de kétségtelen, hogy a megegyezés létre fog jönni. Akkor aztán lesz miből biztosítani a repülőgépet és Könnecke életét halál, vagy más kisebb szerencsétlenség esetére. A startot ezek a pénzügyi bajok hátráltatták, de még most, mikor az anyagi rész megoldottnak tekinthető, mindig nem lehet még tudni, hogy mikor indul Könnecke. Legjobb esetben e hét végén, noha gépe annyira kész, hogy akár ma is startolhatna.

Nyolcezer hektár erdőt pusztított el a rivierai erdőégés.

Egész Korzikán égnak az erdők.

Páris, augusztus 18. Nizzából jelentik a lapok: Az erdőtűzek tegnap elérték legnagyobb kiterjedésüket. Öt ember eltűnt. Ugy tudják, hogy a *tűz 8000 hektár erdőt pusztított el*.

Bastiai hírek szerint a korzikai erdőtűzek a sziget minden pontján pusztítanak. A kár nagyságát *tízmillió frankra* becsülik.

Páris, augusztus 18. A délfraanciaországi erdőégések egyre nagyobb területeket pusztítanak el. A további pusztítás megállítására kirendeltek katonai csapatokat, tűzérőket és

csendőrséget, hogy további katasztrófáknak elejét vegyék. Pegonnas és Aubenas községek lakói kénytelenek voltak házaikból menekülni és a házak mind oda is égtek. Roquefortban is több ház elpusztult, ugyancsak Vallon des Vallesban. Hihetetlen nagy pusztítást okozott a tűz Korzika szigetén is, ahol az égés kilenc községet veszélyeztet. Borga község és vasuti állomása között az egész terület elpusztult, magán a vasuti állomáson négy vasuti kocsit elégett.

Mennyibe kerül a városnak évente a DMKE-palota megvétele.

Ujabb kétezer pengős többlet.

(A Délmagyarország munkatársától) A város közgyűlése — mint emlékeztet — hozzájárult ahhoz, hogy a DMKE Boldogasszony-sugárúti épületét a város 30 éven át fizetendő évi 20 ezer pengővel megvásárolja. A hatalmas épületet a város az egyetem céljaira vette meg. A DMKE igazgatósága az eladás mellett döntött, az egyesület közgyűlésének egy töredéke azonban az eladás tényét megfellebbezte a polgármesterhez, mint a DMKE felügyeleti hatóságához, majd annak jóváhagyó végzése után a belügyminiszterhez. A legfelsőbb felelősségi fórum is az eladás mellett döntött, azonban kikötötte, hogy a vételár fejében a város nem évi 20 ezer pengőt, hanem 23.500 pengőt köteles 30 éven át a DMKE-nek fizetni.

A kultuszminiszter a vétel ügyében csütörtökön leiratot intézett a város tanácsához és bejelentette, hogy a szóbeli megegyezés alapján 30 éven át évi 12.500 pengőt hajlandó a városnak fizetni, míg a vételár többi része a várost terheli.

A vételár felemelése azonban új bonyodalmakat keltett. Évi 3500 pengős differencia támadt, amelyet a város nem akart átvállalni. A kérdést a kultuszminiszter úgy oldotta meg, hogy az évi 3500 pengő többletből 1500 pengőt magára vállal. A városnak így évi 2000 pengő ráfizetése maradt, amelyet a város tanácsa elfogadott.

A DMKE-palota megvétele így perfektuálódott és most már csak a szerződés megkötése maradt hátra.

Váratlan meglepetéseket ígér Grozavescu anyjának ügyvédje.

Ujrafelvétel lesz a férjgyilkos asszony ügyében?

(A Délmagyarország bécsi tudósítójától.) A gyilkos Grozavescuné egyre visszatartóbb módon viselkedik meggyilkolt férjének özv. édesanyjával szemben, aki már visszautazott Lugosra. Grozavescuné, aki felmentése előtt ünnepélyesen lemondott minden igényéről férjének hagyatékával szemben, amint a Délmagyarország bécsi tudósítója már jelentette, felmentése óta fondorlatos módon arra törekedik, hogy férjének volt lakását és annak berendezését megkaparintsa. A meggyilkolt művész özv. anyja viszont a hagyatékot fia kicsiny árvája részére akarja megmenteni.

Grozavescuné, aki néhány hét előtt visszatért Bécsbe és azóta apjánál lakik, szinte minden nap megjelenik a bezárt lakás előtt és erőszakkal be akar hatolni. Már több ízben hangos szóvált

ásra került a sor közötté és a Grozavescu-család ügyvédje, Gürtler Hans dr. között, aki egy botrányos jelenet után kénytelen volt Grozavescuné eltávolítására rendőrt hivatni.

Grozavescuné vakmerőségében tegnap arra vetemedett, hogy az egyik bécsi estilapban nyilatkozatot tett közzé, amelyben felháborító módon emlékezik meg meggyilkolt férjének özv. anyjáról és közli, hogy követeléseiről csak abban az esetben mond le, ha Grozavescu édesanyja 500 millió koronát ad első, Saltun Demeterrel való házasságából származó leánykájának.

A vakmerő követelés arra indította Gürtler drt, hogy szintén nyilatkozzék. Gürtler dr. nyilatkozatában kijelenti, hogy új adatokat sikerült szereznie Grozavescu meggyilkolásának előzményeire vonatkozólag, amelyek új bizonyítékokat képeznek Groza-

vescunával szemben és könnyen az ítélet megsemmisítését és perújítást eredményezhetnek. Mivel, ugymond, Grozavescuné magatartása egyre provokálóbb és túrheteritlenebb; Gürtler dr. szenzációs meglepetéseket és új fordulatot helyez ki látásba a meggyilkolt művész felmentett feleségének ügyében.

Fényüzési adó

cimmal cikk jelent meg a szegedi kormánylap tegnapi számában. A cikk írójának kilétét nincs szerencsém ismerni, azonban a cikk hűségese elárulja azt, hogy igen tisztelt írója olyan területre tévedt, amelyen teljesen járatlan. A cikkíró ur más téren esetleg a legképzettebb egyén lehet, de kár, hogy olyan témához nyúlt, mint a közgazdaság, mert ez olyan hatalmas terület, amelynek áttekintéséhez nem elegendő az, ha esetleg valaki csak elméleti uton ismeri. A közgazdaság megismeréséhez a gyakorlati élet nyújtja az igazi alapot, tehát nagyon naivan ismerheti a közgazdaság gyakorlati törvényeit az, aki azt írja, hogy a rendelettervezet ellen elhangzott felzudulás nem komoly dolog, hanem csak hangulatkeltésre szánt nyitány.

A cikkíró ur igen helyesen országos érdekekre hivatkozik, amelyek szerinte szükségessé teszik ezen rendelettervezet törvényt emelését, ugyanakkor bölcsen megfedkezik arról, hogy kulturális állam vagyunk, még pedig olyan, amely helyet követelhet magának a nyugati kultúrnemzetek sorában. Már pedig ott igen nehéz volna kiverekednünk méltó helyünket, ha bocsorban és szürnadrágban jelenünk meg. Pedig az itt vitatott tervezet alig mentesít más ruházatkodási cikket a fényüzés alól.

Egy kulturális államnak az igazi fokmérője a fogyasztóképesége. Tehát nem lehet fényüzéssel vádolni valakit azért, mert nem lakik nedves oduban, hanem rendes lakásban, sem pedig azért, mert a lakása ablakán szalmazsupp helyett rendes csipkefüggöny van. Még kevésbé lehet valakit külön megadóztatni azért, mert higiénikus alsóruhát visel. Az új tervezet pedig fényüzési adóval sújtja azokat az emberi egészség és tisztaság szempontjából szükséges legfontosabb cikkeket is, amelyeket kizárólag alsónemű ruházatkodási céljaira használnak a legszegényebb ember is. Ugyancsak a damasztot, schiffont, azonkívül a frotir törülközőt, fürdőköpenyt, Ami pedig a felső ruházatkodást illeti, bocsásson meg a cikkíró ur, ha röviden csak annyit írok, hogy egy kulturális állam a rendes és jó izlésű ruházatkodás legalább is olyan kötelesség, mint amilyen kötelesség a négy elemnél magasabb iskolai oktatás.

Kissé sántít a cikkíró urnak az a hasonlata is a kereskedő- és iparossegéddel, mert igenis teljes joggal megkívánhat rendes inget, akár egy zsakettet is a kereskedő- vagy iparoslegény, aki egész héten robotol — és nézetem szerint csak örülni kell éppen kulturális szempontból — ha a heti munka után még maradt annyi kulturérzéke, hogy emberhez és hivatásához méltóan szeretne öltözködni. Bár ezen a téren teljesülhet a cikkíró urnak az öröme, mert ha a tervezetből törvény lesz, akkor ezek a szegény páriák tényleg nem is álmodhatnak rendes ruháról, mert amiből eddig esetleg inget vett, azt most fényüzési adóba kell fizetnie. Talán méltóztatik tudni, hogy az új tervezet szerint fényüzési cikké avanzsult a sajt, a hering és mindenféle gyümölcsből készült lekvár stb.

Ezekután bocsásson meg a cikkíró ur, ha azt mondom, hogy nem ismeri a tervezet szövegét, mert ha ismerné, akkor rájönné volna cikke megírása előtt arra, hogy ha ebből a tervezetből törvény lesz, maga után von 20 százalékos általános drágulást, egyes szakmákat pedig, különösen a női divatipart teljes pusztulásra ítéli. Már pedig a rendelet szomorú következménye nem az lesz, hogy a házmaster leánya nem járhat crep de chine ruhában és 25 pengős kalapban, mert ezeket behozzák Ausztriából adómentesen. A drágulás következménye az lesz, hogy a legelterjedtebb divatipar semmisül meg. Ez pedig sokezer munkásnak ad kenyeret. És a munkanélküliek számának növekedése vagy apasztása az ország belbékéje szempontjából nagyon is megfontolandó.

Ha esetleg mégis olvasta a cikkíró ur a tervezetet, akkor a cikke nem egyéb naiv hangulatkeltésnél a kormány javaslata mellett, pedig tessék elhinni, a kormánynak erre nincsen szüksége, mert a pénzügyminiszter ur sem kóti magát pontosan ehhez a tervezethez. Ezek után merjük remélni, hogy a pénzügyi kormány sokkal méltányosabb lesz az érdekeltek és fogyasztók iránt, mint a cikkíró ur.

K. J. szegedi iparos.